

Збогом, „Ангелина“!

-писмо Таре Шијан у име маутраната

Већ пар година уназад стајала сам са друге стране ове приче. Као што ће Уна и Станислава данас испратити нас, и ја сам желела срећу матурантима у даљим авантурама.

А данас ми пакујемо кофере и одлазимо. Ко зна где. Одупирем се пориву да овде убацам још десет оних клише фраза о растанцима, да причам како нам је ово најлепши период живота и тако даље, али истина је да не знамо. Не знамо ништа. Цео живот је пред нама. Чека нас, непроживљен.

Без обзира на то где нас животни пут одведе, овај дом ће заувек остати део нас. Скривени кутак у нашем срцу за који само ми знамо. Успомене које смо овде стекли ћемо заувек памтити, сви ми, не само ја.

Рекли сте ми да напишем писмо матураната, а ја кажем-нећу. Овај дом је једна велика пузла, а ја сам само један део ње и зато позивам све матуранте да изађу и стану поред мене, да се заједно поздравимо.

Збогом, „Ангелина“!